

హైదరాబాద్ రాజీవ్ గాంధీ ఎయిర్పోర్ట్. ఉదయం పది గంటలు. వందలాదిమంది జనంతో కోలాహలంగా ఉంది. చాలామంది చేతుల్లో పూలమాలలు, పుష్పగుచ్చాలు.

వి.ఐ.పి లాంజ్ లో ఫుల్ సూట్స్ హుంబంగా ఉన్న పారిశ్రామికవేత్తలు, ప్రభుత్వ ఉన్నతాధికారులు, వారితో పాటు బిదారుగురు రాష్ట్ర మంత్రులు. ఢిల్లీ నుంచోచ్చే విమానం కోసం కచ్చు కాయలు కాచేటట్లు ఎదురుచూస్తున్నారు. నిముషానికో మారు వాచీల వంక వాసుకుంటున్నారు.

విమానం లాండ్ అయింది. 'శుభాంగికి జై... జిందాబాద్ శుభాంగి' అని ఒక్కసారిగా అరిచారంతా. విమానం తలుపువద్ద శుభాంగి కనిపించగానే జనానికి పూనకం వచ్చి పట్టేసింది. ఉద్వేగం ఆపుకోలేకపోయారు. 'రాష్ట్ర ముద్దుబిడ్డకు జై' అని అరిచారు. రాష్ట్రాన్ని పాలించే మంత్రులు కూడా వారితో పాటు గొంతు చించుకున్నారు.

రెండువందల మంది పోలీసులు లాఠీలూ పుతూ అతి కష్టం మీద జనాన్ని అదుపుచేస్తున్నారు.

శుభాంగి వెనుక తల్లి మండ్రులు అనుసమ, రామారావులు వస్తున్నారని మంత్రులు గబగబ అడుగులు వేస్తూ ఎదురొచ్చారు. శుభాంగి మెడలో పూలదండలు వేశారు. ఉన్నతాధికారులు, పారిశ్రామికవేత్తలు, నగర ప్రముఖులు పోటీపడి శుభాంగికి పూలదండలు వేశారు.

"మనదేశ కీర్తిప్రతిష్ఠలను అంతర్జాతీయస్థాయిలో నిలబెట్టిన మిమ్మల్ని మాసి యావద్దేశం గర్విస్తోంది. ముందుగా మా అభినందనలు స్వీకరించండి" వినయంగా అన్నారు ఒక మంత్రిగారు.

"మీరు సాధించిన విజయానికి మా కృతజ్ఞతకు గుర్తుగా ప్రభుత్వం తరపున లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి డియంలో ఘన సన్మానం ఏర్పాటుచేశాం. గవర్నర్, ముఖ్యమంత్రి, ఇతర ప్రముఖులు మీరాక కోసం ఎదురుచూస్తున్నారు" చెప్పారు మరో మంత్రిగారు.

"థాంక్యూ సర్" అని సునవ్వుతో వినయంగా అన్నది శుభాంగి.

అందరూ కలిసి శుభాంగిని, ఆమె తల్లిదండ్రులను బయటకు తోడ్కొని వచ్చారు. బయట నిలుచున్న లక్షలాదిమంది సంతోషం పట్టలేక జయజయధ్వనాలు చేశారు.

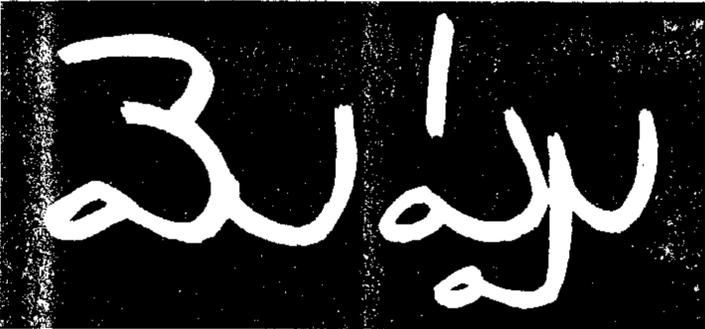
బయట నిండుగా రోజుకాల పూలతో అలంకరించబడిన లాఠీ సిద్ధంగా ఉన్నది. నగరంలో మరెక్కడా పువ్వు అన్నది ఇంక లేదేమో అనిపించేట్లు బన్నుల కొద్దీ పూలతో లాఠీని అలంకరించారు.

"ఎక్కండి మేడమ్. ఎల్బీ స్టేడియం వరకూ ఊరేగింపు సాగుతుంది. నగర ప్రజలందరూ మీ స్వాగత కార్యక్రమంలో పాలుపంచుకోవడానికి

నిలుగా ఈరోజు హాళిడే ఇచ్చాం" ఏదో ఘనకార్యం చేసినట్లు చెప్పుకున్నారు మంత్రిగారు.

"ఓహో! ఇటీజ్ గ్రేట్!" అంది శుభాంగి.

"లాఠీ ఎక్కండి మేడమ్" అన్నారు మంత్రిగారు.

"అబ్బో... బాగా ఎండగా ఉంది. ఈ ఎండలో కళ్ళే వడదెబ్బ తగులుతుందేమో" సందేహంగా అంది శుభాంగి.

"డోన్ట్ వర్రీ మేడమ్... గొడుగు రెడీగా ఉంది. మీకేమాత్రం అసౌకర్యం కలగకుండా అన్ని ఏర్పాట్లు స్వయంగా నేనే చేశాను. క్రీడల శాఖా మంత్రిగా అది నా బాధ్యత" చెప్పారు మంత్రిగారు.

"థాంక్యూ సర్" లాఠీ ఎక్కింది శుభాంగి తల్లిదండ్రులతో పాటు. మంత్రులు, నలుగురు అధికారులు, మరో నలుగురు ఇండస్ట్రియలిస్టులు లాఠీ ఎక్కారు. వారికే మాత్రం ఎండ తగలకుండా నలుగురు పోలీసులు పూలగొడుగులు పట్టుకున్నారు.

పదకొండు గంటలైంది. సూర్యుడు నిప్పులు వెరుగుతున్నాడు. ఎర్రని ఎండలో దారికి రువైపులా నిలుచున్న అభిమానులు చేతులూపుతూ శుభాంగిని అభినందిస్తున్నారు. శుభాంగి కూడా అప్పుడప్పుడు నవ్వుతూ ప్రత్యభివాదం చేస్తోంది. వారిమీసకి పూలు విసురుతున్నది. శుభాంగి విసిరిన పూలు తమ మీద పడ్డవారు తమ అదృష్టానికి తామే హాంగిపోతున్నారు.

స్కూళ్లకు సెలవు ఇవ్వడంతో పాలబుగ్గల విన్నారులు సైతం చేతుల్లో చిన్న జెండాలు ధరించి లాఠీ తమ వద్దకు రాగానే ఊపుతున్నారు. చెమట బుకక్కుతూ ఎర్రగా కందిపోయి ఉన్న వారి లేత కరీరాలు చూడగానే శుభాంగి మనసు కలుక్కుతుంది.

తను చేసిన 'ఘనకార్య'నికి తగిన ప్రతిఫలం తనకు ముట్టింది. పుష్కలంగా ధనం, ప్రఖ్యాతి వ్యాప్త ప్రచారం, బోలెడంత పలుకుబడి రాజకీయాలు, సత్కారాలు లభించాయి. మరి ఈ ప్రతిఫలం నలకు? వారికేం లాభమని ఇలా ఎర్రని ఎండలో మలమలమాడబెట్టడం? రెండు నిముషాల నిండుకే తను తట్టుకోలేకపోయింది. వారినలా ఎండలో లుచ్చించి ఇలా నిలబెట్టారో? తనకెందుకీ సాధించాలి అభిస్తున్నదో కూడా వారికి తెలిసుండకపోవచ్చు. శుభాంగినేదో అసరాధభావం కమ్మింది.

దారిపొడవునా అపార్ట్ మెంట్లన్నీ జనంతో కిక్కిరించి టలాడిపోతున్నాయి. చెల్ల మీద ఎక్కి కుక్కలు వచ్చారు కొందరు. ఇళ్ల ప్రవారీగోడలెక్కి కుక్కలు వచ్చారు మరికొందరు. లాఠీ తమను సమీపిస్తుండగా కేరింతలు కొడుతున్నారు.

పన్నెండుగంటలకు ఎల్బీ స్టేడియం చేరింది రథం. సరిగ్గా అప్పుడే ముఖ్యమంత్రి, రెండు నిముషాల అనంతరం గవర్నర్ వచ్చారు. ముఖ్యమంత్రి వాయిద్యాలతో శుభాంగిని తోడ్కొని వేదిక వద్దకు వెళ్లారు.

విశాలమైన వేదిక మీద దాదాపు ఇరవై సింహాసనాలున్నాయి. ఆహ్వానిత అతిథులు ఆసనాలను అలంకరించారు. లక్షలాదిమంది ప్రజలు వేదిక ముందు కూర్చున్నారు.

ముందుగా క్రీడల శాఖా మంత్రిగారు లేచారు. గొంతు సవరించుకుని ఉపన్యాసం ఆరంభించారు.

"ఈరోజు యావద్దేశం శుభాంగి గారిని మాసి గర్విస్తోంది. అంతర్జాతీయ క్రీడోత్సవాలలో మన దేశం తరపున వందమంది క్రీడాకారులను పంపించాం. ఎవరూ ఏ పోటీలోనూ ఒక్కటంటే ఒక్క పతకం సాధించలేకపోయారు. చివరకు మన శుభాంగి వెయిట్ లిఫ్టింగ్ లో ఎనభై కేజీల బరువు నెత్తి కంచు పతకం సాధించింది. విజేతల పట్టికలో భారతదేశం పేరు కనిపించదని అందరూ నిరాశ చెందిన సమయంలో భరతమాత కీర్తి పతాకాన్ని రెపరెపలాడించింది. అంతర్జాతీయ పోటీలకు భారతదేశం పనికిరాదన్న అపప్రథను తొలగించింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తరపున, ఏడుకోట్ల ఆంధ్రుల తరపున ఆమెను అభినందిస్తున్నాను. శుభాంగి గారు మరిన్ని విజయాలు సాధించాలని ఆకాంక్షిస్తున్నాను" ముగించారు మంత్రిగారు.

మరికొందరు మంత్రులు, ఇండస్ట్రియలిస్టులు ప్రసంగించారు. గవర్నర్ గారు లేచారు.

"నాకు తెలుగురాదు. తెలుగు రాష్ట్రానికి గవర్నర్ గా నేనీ రోజు గర్విస్తున్నాను. ఓ తెలుగు అభిమాని అంతర్జాతీయస్థాయి క్రీడలలో రాణించి కుమారుడి పతకం తేవడం తెలుగుజాతిని పులకింపచేస్తోంది. మా ప్రభుత్వం క్రీడలకు ఇంకా ప్రోత్సాహం ఇస్తుంది. వారికి కావలసిన అన్ని సౌకర్యాలు సమకూరుతాయి."

రుస్తుంది. ముందు ముంద బంగారు పతకాలు సాధించగల క్రీడాకారులను తయారుచేస్తుంది. శుభాంగికి, ఆమెను కన్న తల్లి మండ్రులకు అభినందనలు" అన్నారు ఇంగ్లీషుల్

ఆకాశం పగిలేటట్లు చప్పులు కొట్టారందరూ. ముఖ్యమంత్రి లేచారు. రికార్డుల సుగంధాలను విరజిమ్ముతున్న పుష్పాలతో అల్లిన గజమాలను శుభాంగి మెడలో వేశారు. వీరైన కాశ్మీరీ శాలువాను కప్పారు. బొకేనందించారు. వేదిక నలంకరించిన ఇతర ముఖులు శుభాంగికి పూలమాలలు వెయ్యడంలో పాల్గొన్నారు. సన్మానం జరుగుతున్నంతసేపూ ఆకాశాతులు కర్ణధ్వనాలు చేస్తూనే ఉన్నారు.

ముఖ్యమంత్రి గారి ప్రసంగం మొదలైంది. "మీ ఆందరికీ తెలుసు. డలను మేం ఎంతగా ప్రోత్సహిస్తున్నామో! క్రీడాకారులకు కావలసిన అన్ని సౌకర్యాలు, సౌకర్యాలు కల్పించడానికి ఎంత ఇబ్బందికా మొకాడేది లేదని ఈ సందర్భంగా మీ ఆందరికీ మనవిచేసుకుంటున్నాను. అందుకనే అన్ని పట్టుకాలో మా స్టేడియంలను నిర్మించడానికి పథకాలు వేశాం. ప్రపంచ వ్యాప్తం మనకు వెయ్యి కోట్ల వరకూ రుణం ఇవ్వడానికి ఆంగీకరించింది"

అందిరూ చప్పుట్లు కొట్టారు. తమ గ్రామంలో తమ వెయిట్ లిఫ్టింగ్ ప్రాక్టీసు చేస్తున్న షెట్టు రిపేర్ల నిమిత్తం ఐదువేల రూపాయలు శాంక్షన్ చెయ్యమని రెండు సంవత్సరాల క్రితం తానిచ్చిన అప్లికేషన్ కలెక్టర్ ఆఫీసులోనే ఇంకా తిరిగిపోతున్న బొకేనుం గుర్తుకొచ్చి నవ్వుకుంది శుభాంగి.

"ఇంటర్నేషనల్ లెవెల్లో పాన పేరు నిలబెట్టే శుభాంగిని ఘనంగా స్వాగించుకోవడం మన కర్తవ్యం. అందుకని హైదరాబాద్లో ఆమెకు వెయ్యి గజాల స్థలాన్ని ఇస్తున్నాం. ఇల్లు కట్టుకోవడానికి ఇరవై లక్షలిస్తాం. రాష్ట్ర ప్రభుత్వంలో ఉన్న తాటికాదా ఆమెకు హోదా కల్పిస్తున్నాం. ఇంకా ఆమెకు ఏం కావాలన్నా వ్వడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాం" ముగించారు ముఖ్యమంత్రి.

ఒంటి గంటయింది. సభ ముగిసింది. ఒక సారి శ్రామిక వేత్త బహుకారిణిని కారులో ఇంటికి బయలుదేరారు శుభాంగి, ఆమె తల్లిదండ్రులు.

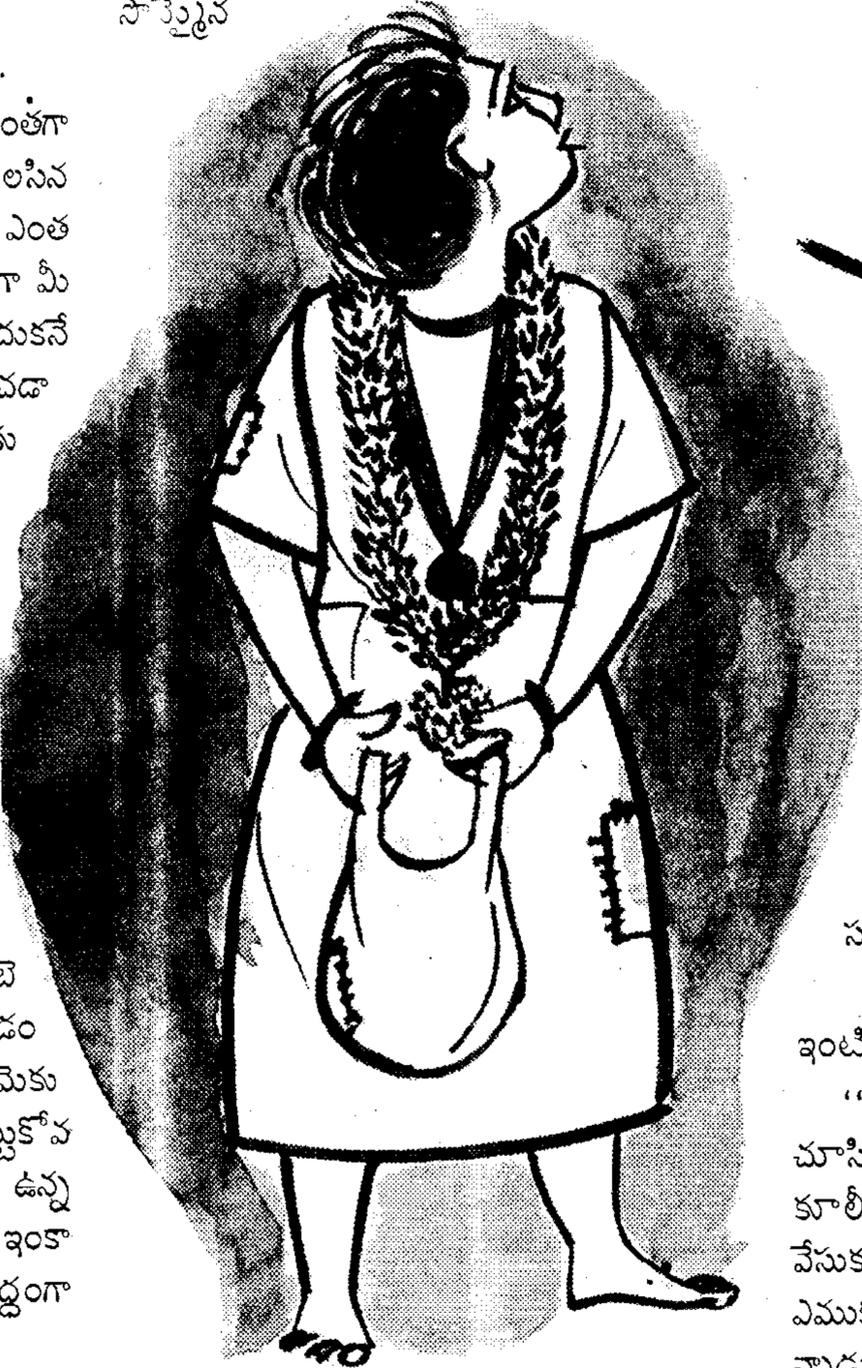
"నా తల్లి ఎంతో అద్భుతంతురాలు. కలలో కూడా ఊహించని అందల దక్కింది. ఇన్నాళ్ల నుంచీ మనం అనుభవిస్తున్న దరిద్రం తీరింది" ఆనందంగా అంది అనుపమ.

"శ్రమకు తగిన ఫలితం లభించింది. వీరాధివీరులైన మగాళ్ళు సాధించలేని ఘన కార్యం సాధించింది నా కూతురు. కంచు

పతకానికే ఇన్ని వరాలు కురిపించారు. ఈసారి బంగారు పతకం సాధిస్తే హైదరాబాద్ అమ్మాయి పేర్లు రాసేస్తారేమో!" పెద్దగా నవ్వాడు రామా రావు.

శుభాంగి ఏమీ మాట్లాడలేదు. "ఏమూ మాట్లాడవు?" అడిగాడు రామా రావు.

"రాజకీయాల్లో చేరిన తరువాత ముఖ్యమంత్రిగారు కొన్ని కోట్ల రూపాయలు సంపాదించారంటారు. దాన్నోంచి పదిరూపాయలు బహుమతిగా ఇచ్చినా నేనెంతో మురిసిపోయే దాన్ని. ప్రజల సొత్తున

కొట్టిన నష్టం ఏమీ లేదు. తొందరపడి ఎలాంటి స్టేట్ మెంటూ ఇవ్వకుం" సున్నితంగా మందలించాడు రామా రావు.

కారు మార్కెట్ యార్డు సమీపంగానే సడన్ బ్రేక్ తో ఆగింది.

"ఒరేయ్ ముసలోడా... బుద్ధుండా లేదా? ఇంటి దగ్గర చెప్పే వచ్చావా?" డ్రైవర్ అరిచాడు.

"ఏమైంది?" అంటూ ముందు గ్లాస్ లోంచి చూసింది శుభాంగి. అరవై సంవత్సరాల పుష్ట కూలీ వీపు మీద ఏబై కిలోల బియ్యం బస్తాను వేసుకుని వంగి నడుస్తున్నాడు. బక్కచిక్కిపోయి ఎముకల గూడులా ఉన్నాడు. చిన్న పంచె కట్టుకున్నాడు. షర్టు లేదు. చెమటలు దిగ్గరి పోతున్నాయి.

"పొరపాటైందయ్యా... మాఫ్ జెయ్యండి" బస్తా మోసుకుంటూ వెళ్లిపోయాడు.

అంత వృద్ధుడు అవలీలగా ఏబై కిలోల బస్తాను మోసుకుంటూ పరుగులాంటి నడకతో వెళ్ళడం ఆశ్చర్యంగా చూసింది శుభాంగి.

మార్కెట్ లోపలకు చూసింది. వందలాది మంది కూలీలు లారీల నుండి బస్తాలను దించుకుని వీపుల మీద వేసుకుని దుకాణాలలోకి పరుగులు తీస్తున్నారు. తలలు వంగి

వెయ్యి గజాల స్థలం, ఇరవై లక్షలు అంగీకరించడానికి నాకు మనసొప్పడం లేదు నాన్నా" అంది శుభాంగి.

ఉలిక్కిపడ్డారు అనుపమ, రామారావులు. "తప్పు. అలా అనకూడదు. ముఖ్యమంత్రి గారు యావదాంధ్ర ప్రజానీకానికి ప్రతినిధి. ఆయన నిర్ణయ ప్రజలిచ్చినట్లే. మనం కాదంటే ఆయన

ఇలపావులూరి మురళీమోహనరావు

పోతున్న ఎండలో వెన్నెల్ల పనిచేసినట్లు చేస్తున్నారు.

“మనుషుల్ని చూసి ఒక గ్రతగా పోనీ” డ్రైవర్ తో అన్నది శుభాంగి.

మరికొంత దూరం వెళ్లనే ఒక చోట జనం గుంపుగా కనిపించారు. డప్పు వాయిస్తున్న శబ్దం వినిపించింది. అక్కడ కనిపించిన దృశ్యం చూడగానే కారు నాపమని ఆజ్ఞాపించింది. కారాపాడు డ్రైవర్.

అటు ఇటు రెండు వెంటరు గుంజలు పాతి ఉన్నాయి. భూమికి పది అడుగుల ఎత్తున్న రెండు గుంజల్ని కలుపుతూ వెంట్రుక కంటే సన్నని ఇనుప తీగే బలంగా కట్టబడి ఉంది. ఆ తీగే మీద పది సంవత్సరాలు కూడా లేని పాప ఒక వెదురు కర్రను బ్యాల్ బేస్ గా పట్టుకుని నడుస్తున్నది. కాళ్లకు చెప్పులు కూడా లేవు. చుట్టూ నిలుచున్న జనం ఈలల వేస్తూ త్రాహంగా అరుస్తు

“స్కూలుకు వెళ్తే నాలుగో తరగతి చదవాల్సిన పిల్ల! మండే ఎండలో ఇంతమంది ముందు అలా రిక్కు తీసుకుని అంత ఎత్తున తీగే మీద నడవ దామా? చూస్తుంటే నాకు ముచ్చెమటలు పోస్తున్నాయి. ఆ పిల్లకు భయం లేదా? ఆ పసికందుతో అంత దారుణమైన పని చేయిస్తున్న తండ్రి ఎంత దుర్మార్గుడు?”

“పిచ్చి పిల్లా... పుట్టినప్పటినుంచీ వాళ్లకా విద్య నేర్పుతారు. వారి వృత్తే అది. వాళ్లకు లేని భయం నీకు దేనికి? ఇక మనం వెళ్దాం”

“కొంచెం సేపుండమ్మా... మొత్తం చూసి వెళ్దాం... ఇటువంటి దొమ్మరాలలు ఎప్పుడో చిన్నప్పుడు చూశా” అంది శుభాంగి.

బంగారుబాతులాంటి కూతురుకి ఎదురుచెప్పే ధైర్యం ఆ తల్లిదండ్రులకు లేదు. గతి లేదన్నట్లు చూడసాగారు.

తీగ మధ్యకు వచ్చింది దొమ్మరిపిల్ల. పాప కూడా భయంతో గుటకలు మింగుతున్నది.

“నడువ్...నడువ్...”
ఉత్సాహంగా చప్పట్లు కొడుతున్నారు జనం. ఊపిరి బిగపట్టుకుని నడుస్తున్నది పిల్ల. సుకుమారమైన అరికాళ్ళు ఒరుసుకు పోతున్నాయి. పాదం మళ్లీ అక్కడే

పడకుండా ఒక్క సెంటీమీటరు దూరం పాదాన్ని తీగమీద ఆనిస్తున్నది.

డప్పు శబ్దం ఎక్కువైంది. జనం అందరినీ చూడారు కూడా ఎక్కువైంది. అడుగడుక్కి ఉత్సాహాన్ని తెచ్చుకుని అడుగులు వేస్తున్నది.

ఎక్కడో పొరపాటు జరగబోయింది. అరికాళ్ల పక్కకుపడి పట్టు తప్పబోయింది. అంతలో మళ్లీ స్త్రీంగులాగా నిలదొక్కుకుంది పిల్ల.

శుభాంగి గుండె రెండు క్షణాలు ఆగిపోయి కొట్టుకోసాగింది. పిల్ల ముఖంలో కనిపిస్తున్న ఏడుపు శుభాంగి ఒక్కదానికే కనిపిస్తున్నది. ఆ పిల్ల ఉబికివస్తున్న దుఃఖాన్ని బలవంతంగా అణచుకుంటూ కృత్రిమ సంతోషాన్ని ముఖంలోకి తెచ్చుకుంది.

శుభాంగి కళ్లను నీటిపొరలు కమ్మేశాయి. ఉచ్చాసనిశ్వాసాలను బలవంతంగా తీసుకుంటున్నది. హృదయం వేగంగా కొట్టుకుంటున్నది.

చూస్తుండగానే దొమ్మరిపిల్ల అవతలి అంచుకు చేరింది. అక్కడినుంచి నవ్వుతూ ఎగిరి క్రిందికి దూకింది. డప్పు వ్యక్తి పిల్లను ఒడుపుగా పట్టుకున్నాడు. అందరితో పాటు శుభాంగి కూడా చప్పట్లు కొట్టింది.

డప్పు వ్యక్తి మళ్లీ మొదలుపెట్టాడు.
“ఇప్పుడు చూడండి బాబూ...మరో బ్రహ్మాండమైన ప్రదర్శన. అది మీలో ఎవరు వేసిన నేనూ, నా కూతురూ జీవితాంతం వారికి ఊడిగించేస్తాం” అని ఈల వేశాడు.

“ఇక వెళ్దామమ్మా...” అన్నాడు రామారావు.
“ఉండు నాన్నా...అదేదో చూద్దాం...ఎవరూ చెయ్యలేరంటున్నాడు” ఉత్సాహంగా అంది శుభాంగి.

నేలమీద దుప్పటి పరిచాడు డప్పు వ్యక్తి. దుప్పటిమీద వెల్లకిలా పడుకుంది పిల్ల.

“బాబూ...కావాలంటే మీరూ ఎవరైనా ఎత్తి చూడండి, ఈ ఇసుక గుండు బరువు ఏభై కిలోలు. ఎవరైనా రావచ్చు....” అందరినీ కలియబాగా శాడు డప్పు వ్యక్తి.

ఇద్దరు కుర్రాళ్ళు ముందుగా కొచ్చి గుండును ఎత్తి చూశారు. అంగుళం కూడా లేవలేదు. అందరినీ నవ్వారు.

డప్పు వ్యక్తి ఒకసారి ఒళ్ళు విరుచుకుని చేతులు రెండుసార్లు ఎత్తి దింపింది.
“హూప్” మని గుండును పైకి లేపాడు. పిల్ల గుండెల మీద ఉంచాడు.

నరాలు వణికాయి శుభాంగికి. పాలు గారే పని సంవత్సరాల పిల్ల గుండెల మీద ఏభై కిలోల ఇసుక గుండు! మళ్లీ చెమటలు పట్టసాగాయి.

అనుబంధం

‘ఖుషీ’చిత్రంలో కాన్స్టాన్స్ డిజైన్ చేసిన రేణూదేశాయ్ అంట్ పవన్ కళ్యాణ్ కి ప్రత్యేకమైన అభినయం. మొన్నామధ్య విహా-శివరంజని ఫిల్మ్ అవార్డుల ఫంక్షన్ లో ఇద్దరు కలిసి చాలానేపు ముచ్చటించుకున్నారు. వాళ్లిద్దరూ ఏం మాట్లాడుకున్నారో ఎవరికి తెలియలేదు. మరో సూపర్ డూపర్ హిట్ అయ్యే చిత్రంగాంచి వారు మాట్లాడుకుని ఉంటారని అంతా అనుకుంటున్నారు. అయితే ఆ మన అభిమానులు మాత్రం ఇది వృత్తిపరమైన అనుబంధం అంటున్నారు.

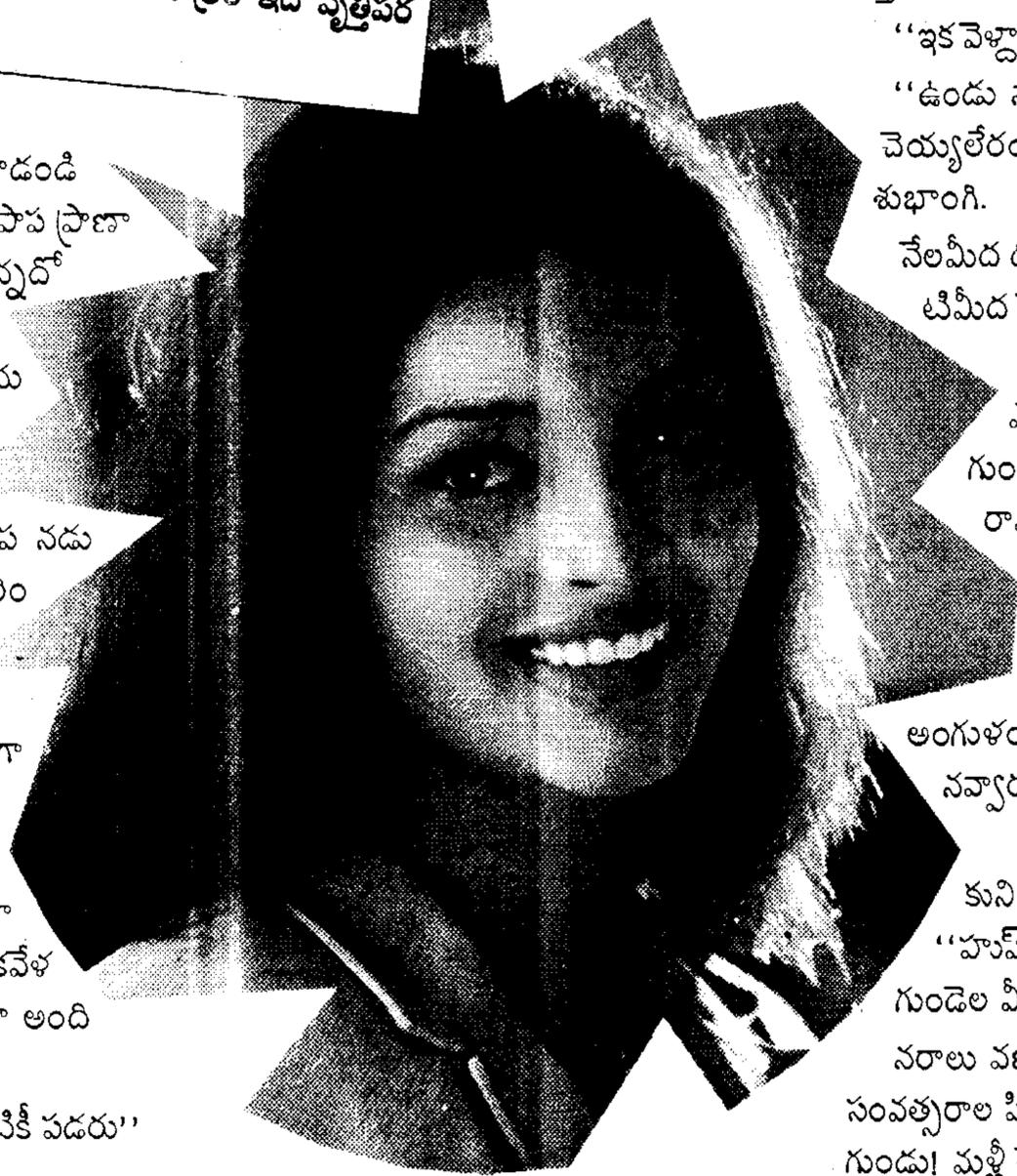
న్నారు.
డప్పు వాయిస్తున్న వ్యక్తి “చూడండి బాబూ చూడండి. పది సంవత్సరాల పాప ప్రాణాలకు తెగించి ఎలా ఉడుస్తున్నదో చూడండి. చూసి ఒక్క రోపాయి ధర్మం చెయ్యండి. కాలుతున్న పొట్టును నింపండి బాబూ. మీ పుణ్య ఊరికే పోదు” అని అరుస్తున్నాడు.

గాలిలో అలా ఊగుతున్న ఆ పాప నడుస్తుంటే శుభాంగికి ఒళ్ళు జలదరించింది. ఊపిరి బిగబట్టుకుని చూడసాగింది.

“ఏమిటి శుభా అంటే ఎంతగా చూస్తున్నావు? దొమ్మరాలలు” నవ్వుతూ అంది అనుపమ,

“దొ...దొ...దొమ్మరాలలా?...ఏంటి మమ్మీ అంటే? ఒకవేళ పట్టుతప్పి కిందపడితే?” వచ్చుకుతూ అంది శుభాంగి.

“అది వాళ్లకలవాటు. అది ఎప్పటికీ పడరు”

పెద్ద సమ్మెలు తీసుకున్నాడు డప్పు వ్యక్తి. విసురుగా గుండు మీద పులమైన దెబ్బవేశాడు. "అమ్మా" అని కేక వినిందింది. అరిచింది పిల్లకాదు! శుభాంగి!! పక్కన నవ్వులు అనుపమ, రామారావు. "చాక్లెట్ రోజూ అలానే! నువ్వు భయపడకు!" అంది అనుపమ.

అలా చదివారూ సవెలు దెబ్బలు కొట్టి గుండును తోలించాడు డప్పు వ్యక్తి. కారితోతున్న చెమటలన నాపీకీన్తో తుడుచుకుంది శుభాంగి.

"ఎంత అమానుషం! నాడు కన్న తండ్రాకపోయి కాదా? పసిబాలికను అలా హింసించడానికి వాడికి మనసెలా వచ్చింది? మట్టూ చేరిన జనం హింసించు ఎంత వినోదంగా చూస్తున్నారు?" శుభాంగి తీవ్రాలోచనలో పడింది.

"మాదిండి బాబూ చూడండి. మా విద్యలు మాదిండి ఒక్క రూపాంతరం చెయ్యండి. మీరు చెల్లించారూ. పిల్ల బిడ్డలు చల్లగుండాలు. కప్పుడు మాదిండి ఈ ఇనపగుండును ఈ పసిపాప పళ్ల బిగువున కి లోపుతుంది" ప్రకటించాడు డప్పు వ్యక్తి.

శుభాంగి గుండె రుట్టుకుంది. మామండూనే పిల్ల గుండుకున్న హుక్కును వైలాఫ్ తామ కట్టి పళ్లతో పట్టుకుంది. రెండు తొడల మీద చేతులానించుకుని గుండును పైకి తోపించి. ముఖంలోని నడకలన్నీ ఉడ్చి బయటకు స్పష్టంగా కనిపించాయి. కళ్ళు చింత పుల్ల తిమారయ్యాయి.

అ సమయంలో పాప ముఖం చూసి నరాలన్నీ చచ్చి బిడ్డాయి శుభాంగికి. అంధకార భరిం చెందింది.

"తిను చేసిన ఘనకార్యం ఏమిటి? రోజూ గంటల తరబడి సాధన చేసింది. నేర్పడానికి వ్యర్థం కోవేలున్నారు. కేలరీల ప్రారంభమైకి నియమబద్ధంగా ఆరోగ్యాన్ని అందిస్తారు. నిత్యం వ్యాయామం చేసి ఆరోగ్యాన్ని అదుపులో ఉంచుకోవడానికి జిమ్ సౌకర్యాలు. ఏ పనిముట్టూ కొనాలన్నా వెంటనే డబ్బు అందించేందుకు సిద్ధంగా ఉన్న తల్లిదండ్రుల ఏ మాత్రం అనారోగ్యం కలిగినా సకల పరీక్షలు చేసి వైద్యం చేయడానికి డాక్టర్లు.

ఇంతమంది సహకారం పది సంవత్సరాల కఠోరశ్రమతో తను సాధించిందేమిటి? ఏనభై కిలోల బరువును ఒక్కసారి కెత్తి క్షణంలో కింది

వదేయడం! ఈ మాత్రం దానికి బోలెడంత ప్రవారం. లక్షల్లో డబ్బు!

తనతో పాటు వచ్చిన వాళ్ళు! కొంతమంది ఓ సందమీటర్లు మట్టూ పటిష్టమైన రక్షణతో స్కీల్లో ఈదారు. ముందు ఈదిన వాడికి స్వర్ణపతకం; తరువాత వచ్చిన వాడికి వెండి పతకం. వాడి తరువాత వచ్చిన వాడికి కాంస్యపతకం. చేపలు పట్టే సరి పిల్లలు ప్రతిరోజూ సముద్రంలో మైళ్ల తరబడి ఈదుకుంటూ వెళ్తుంటారు. వారి ప్రావీణ్యాన్ని వెచ్చుకునేవారే?

కొంతమంది కిలో బరువు కూడా తూగని ఇను సులంతిని విసురుతారు. ఎక్కువదూరం విసిరినవాడికి స్వర్ణపతకం. మరికొంతమంది రెండొందల మీటర్లు పరుగెత్తుతారు. మరికొందరు వెదురు బొంగు సాయంతో హై జంప్ చేస్తారు. మరికొంతమంది షూటింగ్ చేస్తారు. ఇలా రకరకాల పిచ్చి ఆటలు! వీటిని బ్రహ్మ విద్యలుగా ప్రవారం చేస్తూ స్పెన్సర్ చేసి వ్యాపారాన్ని పెంచుకోవడానికి బహుళ జాతి కంపెనీలు! తమకు క్రీడాకారులని, అథ్లెట్లని అందమైన ముద్దుపేర్లు! ఏమిటీ సంస్కృతి. ఏమిటీ వెర్రి!

మండే ఎండలో వంద కిలోల బస్తాలు వీపు మీద వేసుకుని పరగెత్తే పనులు కోటిరూపాయ లిచ్చినా తాము చెయ్యగలరా! సంకటి ముద్దలు తింటూ, గంజి తాగుతూ ఆ పాపలా తీగ మీద తాను నడవగలదా? వారిని

ఎంటర్టైనర్
రాజు సుందరం, ప్రభుదేవా, నాగేంద్రప్రసాద్లు కలిసి నటిస్తున్న 123 చిత్రానికి వృత్తం, సంగీతం ప్లస్ పాయింట్ అవుతాయని అంటున్నారు. వివిధ చిత్రాలకు కొరియాగ్రఫీ అందించిన ఈ త్రయం 123 చిత్రంలో ప్రత్యేక గెటప్ లో కనిపించనున్నారు. నగ్నా చెల్లెలు జ్యోతిక హీరోయిన్ గా నటిస్తున్న ఈచిత్రం పూర్తి ఎంటర్టైన్ మెంట్ గా ఉంటుందంటున్నారు. చూద్దాం

కూలీలని, వారి విద్యలు దొమ్మరాలని చిన్నచూపు చూడడం' ధారగా వర్షిస్తున్న నయనాలను తుడుచుకున్నది శుభాంగి.
 దొమ్మరి ప్రదర్శన ముగిసింది.
 "దయగల ధర్మ ప్రభువు... ఒక్క అర్థరూపాయి ధర్మం చెయ్యండి. ఒక్క పావలా విసిరేయండి... బాబూ... ఒక్క పూట మా పొట్టలు నింపండి..." దీనంగా యాచిస్తున్నారు డప్పు వ్యక్తి, పిల్ల.
 ఎప్పుడైతే వాళ్ళు యాచనకు జోలె

పట్టుకుని బయలుదేరారో అప్పటివరకూ వినోదాన్ని చూసిన జనం మాయమైపోవడం ప్రారంభించారు. గుమిగూడిన వందమందిలో ఇత్తలో ముగ్గురో చిల్లర నాణేలను జోలెలో వేశారు. వెళ్లిన తున్న వారిని దొమ్మరివాళ్ళు ఏమీ అనడంలేదు. ఏదైనా స్టేడియంలో క్రికెట్ మ్యాచ్ పెడితే వచ్చే వెయ్యి రూపాయిలు పెట్టి టిక్కెట్లు కొని, దొరక్కపోతే బ్లాక్ లో కొనైనా వెళ్ళి చూస్తారు.

"అమ్మగారూ... ఒక్క పావలా ధర్మం చెయ్యండి." హృదయాన్ని పిండేసేలా చూస్తూ అడిగింది పాప. ఇప్పటిదాకా తాను పడిన కష్టం అని గింజంత కూడా ఆ పిల్లలో కనిపించలేదు.

మెడలో కంచు పతకం తీసింది శుభాంగి. దొమ్మరిపిల్ల మెడలో వేసింది. అనుపమ, రామారావులతో పాటు దొమ్మరివాళ్ళు కూడా నిర్ణయం తీసుకున్నారు. సారిశ్రామికవేత్తలు అందరిముందుగా ఘనంగా చదివించిన పది పదివేల రూపాయల కట్టల్ని హింద్ బ్యాంక్ లోంచి తీసి జోలెలో వేసింది. కారు కదిలింది.

శుభాంగి మనసిపుడు ప్రశాంతంగా ఉంది.

